

Skatteverket

SN Dnr 110/2015

2015-06-02

Remissvar

Skatteverkets förslag till föreskrifter om personalliggare (SKVFS 2015:X) och förslag till föreskrifter om identifikationsnummer för en byggarbetsplats (SKVFS 2015:Y)

Svenskt Näringsliv lämnar följande synpunkter med anledning av Skatteverkets förslag till föreskrifter samt tillhörande konsekvensutredning av den 12 maj 2015. Yttrandet begränsas till förslaget till föreskrifter om personalliggare.

Skatteverkets utformning av föreskrifterna om personalliggare

Såsom Skatteverket också skriver i sin konsekvensanalys har regeringen förutsatt att precisering av de tekniska krav som ska ställas på personalliggare och dess handhavande ska utföras i förordning eller Skatteverkets föreskrifter. Någon precisering har inte gjorts i skatteförfarandeförordningen och nu väljer Skatteverket att inte heller i verkets föreskrifter införa några tekniska krav.

Skatteverkets egen slutsats av att någon reglering inte föreslås är att det blir svårigheter att ta del av de uppgifter som ska framgå av personalliggaren, samt att det blir otydligt hur de nya reglerna i skatteförfarandelagen och skatteförfarandeförordningen ska tolkas och tillämpas, och hur dessa krav kommer att påverka företagen inom byggbranschen i praktiken. Skatteverket bedömer ändå att de föreslagna, mindre detaljreglerade föreskrifterna är ändamålsenliga.

Svenskt Näringsliv delar Skatteverkets uppfattning att det blir otydligt hur de nya reglerna ska tolkas och tillämpas och hur de kommer att påverka företagen inom byggbranschen i praktiken. Till detta kommer att även byggherrar utanför byggbranschen kommer att drabbas av denna osäkerhet beträffande regelverket.

Till reglerna om personalliggare är kopplat sanktionssystem i form av avgifter liksom tvångsåtgärder i form av vitesförelägganden. Mot denna bakgrund är det särskilt allvarligt att Skatteverket nu avstår från att utforma en reglering av personalliggare som förutsattes av såväl regering som riksdag liksom aktörer på marknaden vid lagstiftningens tillkomst. Svenskt Näringsliv avstyrker att Skatteverkets förslag till föreskrifter om personalliggare i nuvarande utformning beslutas.

Anmälningssplikt till kommissionen

Skatteverket bedömer att det inte föreligger någon skyldighet att anmäla föreskrifterna i enlighet med tjänstedirektivet (2006/123/EG) eftersom det i artikel 2.3 anges att direktivet inte omfattar skatteområdet.

Skatteverket gör vidare bedömningen att föreskrifterna inte ska anmälas enligt anmälningsskattedirektivet (98/34/EG) eftersom de inte utgörs av eller hänvisar till tekniska specifikationer och kraven i föreskrifterna inte kan anses på ett väsentligt sätt påverka varors sammansättning, natur eller saluföring av dem.

Svenskt Näringsliv delar inte Skatteverkets uppfattning att föreskrifterna om personalliggare omfattas av undantaget i artikel 2.3. Enligt nämnda artikel ska tjänstedirektivet inte tillämpas på skatteområdet. Enligt kommissionens handbok om genomförande av tjänstedirektivet är skatteundantaget tillämpligt både på själva skattelagstiftningen och de administrativa förfaranden som behövs för att verkställa skattelagstiftningen. På samma sätt som Kommerskollegium gjort i sitt remissyttrande den 16 april 2014, över det utredningsförslag som föregick den nu aktuella lagstiftningen, tolkar Svenskt Näringsliv undantaget som att en reglering som rör skattskyldighet eller administrativa förfaranden i förhållande till den skattskyldige tjänsteleverantören faller utanför direktivets tillämpningsområde.

Däremot anser Svenskt Näringsliv, på samma sätt som Kommerskollegium, att de krav som riktas mot byggherre eller näringsidkare som ansvarar för ett bygge att föra register och personalliggare för någon annans räkning skulle kunna falla under tjänstedirektivets tillämpningsområde. Tjänstedirektivet skulle därmed kunna vara tillämpligt på de krav som riktas mot byggherren, i

egenskap av fristående näringsidkare i förhållande till andra företag, i det här fallet underentreprenörer. Det är i dessa fall inte fråga om ett administrativt förfarande, direkt kopplat till företagets skattskyldighet utan ett ansvar som läggs på företaget att tillhandahålla utrustning och registrera personer i egenskap av tredje part.

Mot denna bakgrund gjorde Kommerskollegium i sitt remissvar bedömningen att det föreligger anmälningsplikt enligt artikel 39.5 i tjänstedirektivet utifrån de krav som utredningen ställde. Enligt Kommerskollegium ska alla krav som kan påverka tillträde till och/eller utövande av en tjänsteverksamhet anmälas enligt tjänstedirektivet. Svenskt Näringsliv delar denna uppfattning.

Skatteverket bedömer att föreskrifterna inte ska anmälas enligt anmälningsdirektivet (98/34/EG) eftersom de inte utgörs av eller hänvisar till tekniska specifikationer och kraven i föreskrifterna inte kan anses på ett väsentligt sätt påverka varors sammansättning, natur eller saluföring av dem.

Svenskt Näringsliv kan dela Skatteverkets uppfattning att anmälan enligt anmälningsdirektivet inte behövs utifrån föreskrifternas föreslagna utformning. Som framgår ovan avstyrker dock Svenskt Näringsliv att föreskrifterna beslutas i sin nuvarande utformning.

Slutsats

Svenskt Näringsliv, som avstyrker att Skatteverkets förslag till föreskrifter i nuvarande utformning beslutas, föreslår att föreskrifterna arbetas om för att öka förutsebarheten och minska rättsosäkerheten för de näringsidkare som berörs av regelverket. Skatteverket bör därefter tillse att anmälningar enligt ovan nämnda direktiv görs till EU-kommissionen.

Föreskrifternas utformning kommer att få effekter för såväl tillverkare av elektroniska personalliggare som näringsidkare i hela näringslivet, varför tid för anpassning behöver ges. Lagen är beslutad att träda i kraft den 1 januari 2016. Med hänsyn till den korta tid som återstår tills dess föreslår Svenskt Näringsliv att Skatteverket hemställer till regeringen att vidta åtgärder för att flytta fram ikraftträdandet.

Svenskt Näringsliv

Kerstin Nyquist